

one of the personal characteristics and complex knowledge and skills as a result of training, allows a future specialist of primary education to organize the educational process in primary school effectively, to choose the best educational technologies for teaching and education of younger students, monitor academic progress of primary students and his own professional activity. The formation of the technological competence is based on knowledge and understanding the laws of governing the process of learning; knowledge on the implementation of targeted actions during the studying process, organization and management of activities with the aim of achieving the intended result; ability to choose efficient methods, tools and technology skills to create optimal conditions for the organization of educational process, identifying the structural units of the process and functional approach to its analysis that provides necessary results; reflective teacher activity, self-esteem, understanding and acceptance of the legal requirements for professional activity, assessment based on objective analysis of the management of educational training activities. Some exercises used for the formation of the technological competence of a primary school teacher in teaching Mathematics are given in the article. The high level of technological competence is necessary for the preparation of the future primary school teacher; it provides ability to choose the most efficient actions in changing situations on the basis of continuous self-knowledge and self-identity. Mastering technological competence promotes the increasing of professional level of a future primary school teacher.

Keywords: future primary school teacher, technological competence, professional training.

Подано до редакції 05.12.2013

УДК: 378.14+372+378.4

Т. М. Яблонська

МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ МЕТОД ВИВЧЕННЯ РЕСУРСІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СИСТЕМІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ

У статті визначено сутність процесу моделювання як основного методу підвищення якості педагогічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов. Показано, що модернізація педагогічної та фахової підготовки відповідно до ускладнення їх функцій зумовлює необхідність моделювання діяльності студентів на основі нових підходів і принципів.

Ключові слова: моделювання, підвищення якості підготовки, рольова перспектива, модель підготовки фахівця, компетентність компетенції.

Постановка проблеми. Нині актуалізована потреба у вивченні механізму, стратегії й тактики підвищення результативності підготовки майбутніх учителів-філологів у системі університетської освіти, пошуків шляхів в удосконаленні науково-методичного забезпечення стратегії підвищення якості, окресленості перспективних цілей й напрямів підготовки майбутніх учителів до творчої педагогічної діяльності з метою забезпечення високого рівня професіоналізму майбутнім вчителям іноземних мов.

Незважаючи на низку позитивних досягнень вищої педагогічної школи України, парадигма традиційної підготовки майбутніх учителів іноземних мов не повною мірою відповідає новим викликам шкільної мовної освіти учнів, що спричинене, зокрема, недостатнім використанням технологій, побудованих за принципом рольової перспективи, що відчутно стримує формування адекватного професійного образу і творчого стилю діяльності сучасного вчителя-філолога як суб'єкта мовної й літературної освіти учнів в умовах кардинально зміненого – полікультурного освітнього середовища.

Останнім часом усе частіше звертаються до дос-

лідницької практики моделювання педагогічних систем, процесів, явищ для їх ефективного вивчення.

Моделювання в теоретичному дослідженні слугує конструюванню нового, що не існує в педагогічній практиці. На основі реальних процесів, з урахуванням тенденцій до розвитку, ключової ідеї проводять уявне компоювання, тобто моделюють стан аналізованої системи й заходів для її оптимізації.

Аналіз актуальних досліджень. Аналіз теорії моделювання, урахування інформаційної та функціональної сутності трансформованого поняття «модель» привертає увагу багатьох вчених.

На думку В. Маслова, моделювання «виокремлює в самостійну галузь науки й практичної діяльності, має розгорнуту теорію з фундаментальними положеннями, математичним стандартом і різноманітними формами» [6, с. 3]. Учений характеризує моделювання як складний, цілеспрямований процес, конструктивно-проектувальну, аналітико-синтетичну діяльність на основі опрацювання інформації для відображення об'єкта (системи), моделювання «є предметом уваги в цілому, або його характерних складових, які визначають функціональну спрямованість об'єкта

(системи), забезпечують стабільність його існування та розвитку» [6, с. 5]. Моделювання як метод проектування цілей освіти досліджували В. Горб, В. Давидов, Е. Зеєр, Н. Кузьміна, А. Маркова, Н. Ничкало, А. Романовський, С. Сисоєва, Н. Яковлева та ін. Унаслідок моделювання створюють модель.

Логіка процесу моделювання описана в роботах О. Дахіна [4], де виокремлено такі положення:

- 1) аналіз розвитку педагогічної ситуації й формулювання проблеми;
- 2) обґрунтування ідей у межах нової системи цінностей і підходів, які можуть сприяти розв'язанню суперечностей та проблем;
- 3) побудова моделі бажаного педагогічного об'єкта відповідно до провідних ідей;
- 4) формулювання припущення про способи досягнення цілей, а також варіанти поетапної діяльності;
- 5) з'ясування критеріїв оцінювання очікуваних результатів;
- 6) вибір оптимального варіанта структурної моделі;
- 7) реалізація моделі.

В. Маслов стверджував: «Кінцевим продуктом моделювання є безпосередньо остаточно визначена й відображена в певному вигляді (формі) модель, яка може виконувати різні функції залежно від мети й завдань її створення. Модель – суб'єктивне відтворення у свідомості людини або групи людей і зовнішнє відображення різними засобами та формами найбільш суттєвих ознак, рис і якостей, властивих конкретному об'єкту, процесу, системі тощо, які об'єктивно їм притаманні й дають загальне уявлення про феномен, що нас цікавить, чи його окремі структурні складові» [6, с. 5].

Модель (у широкому розумінні) – образ (зокрема умовний або уявний – перетворення, опис, схема, креслення, графік, план, карта й т. ін.) або прообраз (зразок) якого-небудь об'єкта чи системи об'єктів («оригіналу» для певної моделі), використовуваний за певних умов як їхній «заступник» або «представник» [2]. Вважаючи модель одним з інструментів наукового пізнання, А. Кузін зазначає, що будь-який експеримент, зокрема й педагогічний, може відбуватися як із безпосереднім об'єктом, так і з його моделлю. Використання моделей дає змогу застосувати експериментальний метод дослідження до таких об'єктів, безпосереднє оперування якими ускладнене. У процесі пізнання модель слугує джерелом інформації про оригінал і засобом її фіксації [5, с. 55].

Як зазначає О. Дахін, «модель – це штучно створений зразок у вигляді схеми, фізичних конструкцій, знакових форм чи формул, який, подібно до досліджуваного об'єкта (або явища), відображає й відтворює в простішому та грубом вигляді структуру властивості, взаємозв'язки й відношення між елементами цього об'єкта» [4, с. 22].

І. Гутнік під моделлю розуміє таку мисленнєво

подану систему, яка, відображаючи об'єкт дослідження, здатна захищати його так, що вивчення дає нову інформацію про цей об'єкт.

У науковій літературі немає єдності стосовно сутності поняття «модель». Дослідники тлумачать модель як тип конструкції, ідеальний зразок, матеріальне відображення об'єкта, що дає змогу бачити різні якості й відносини (Б. Глинський); те, що відповідає об'єктивній реальності (М. Таланчук); представлену у вигляді професійних характеристик і якостей особистості (Б. Динамов, Д. Чернілевський); «мисленнєво реалізовану систему, яка відображає й відтворює об'єкт дослідження, здатна замінити його так, щоб її вивчення дало нову інформацію про цей об'єкт» [8, с. 226].

Модель – допоміжний об'єкт, обраний або перетворений людиною в пізнавальних цілях, який дає нову інформацію про основний об'єкт.

У наукових працях розмежовують дві групи моделей: а) ті, що описують ознаки, із яких складається суб'єкт моделі (знакові й матеріальні); б) група ознак, що описують об'єкт моделі (процесуальні й структурні моделі).

Модель фахівця як об'єкт дослідження привертала увагу багатьох учених (В. Анісімов, В. Безпалько, В. Семиченко, О. Смирнова, Н. Тализіна та ін.). Модель професійної діяльності обґрунтована в роботах (В. Андреев, В. Сластьонін та ін.). Учені (С. Архангельський, Ю. Бабанський, Н. Кузьміна, Н. Тализіна) моделювали й досліджували освітні процеси. Так, Н. Тализіною створена модель фахівця й змісту освіти; Б. Гершунським – прогностична модель випускника ХХІ сторіччя; О. Абдуллоєвою розроблена модель загальнопедагогічної підготовки в системі вищої педагогічної освіти. У студіях І. Зязюна, В. Кушніра, Н. Ничкало, С. Сисоєвої теоретично обґрунтовані структурні компоненти моделі вчителя-фахівця. В. Краєвський запропонував багаторівневу модель змісту освіти [7, с. 10–11].

Модель підготовки фахівця в загальному вигляді – це схематичне відображення обсягу і структури професійних, організаційно-управлінських, педагогічних, морально-етичних знань, можливостей та навичок, необхідних для практичної діяльності (Г. Балл, Б. Гершунський, В. Дьяченко, Л. Кандилович).

Мета статті. Визначити сутність процесу моделювання як основного методу вивчення ресурсів підвищення якості підготовки майбутніх учителів іноземних мов у системі університетської освіти.

Виклад основного матеріалу. Модель ролівої перспективи в стратегії підвищення якості педагогічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов поєднує у своїй структурі мету, завдання, засоби, методи, необхідні для цілеспрямованого впливу на професійне становлення майбутніх учителів іноземних мов через реалізацію ціннісно-змістових, нормативних, технологічних і процесуально-результативних функцій педагогічної підготовки. Модель допомагає дося-

гнути прогнозованих цілей формування професійного образу сучасного педагога й передбачає наступне:

1) окреслення рольової перспективи як стратегії підвищення якісної педагогічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов (професійне зростання кожного студента й формування готовності до творчого розв'язання педагогічних проблем);

2) конкретизацію навчальних завдань, що розкривають зміст рольової перспективи й визначають форми, методи та засоби її досягнення;

3) структурування адекватного меті й завданням змісту, що розкриває основи педагогічної науки та характер педагогічної діяльності, труднощі й переваги педагогічної професії, вибір методів і прийомів, форм та засобів досягнення рольової перспективи як стратегії підвищення якісної педагогічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов.

В основу моделі формування фахової компетентності майбутніх учителів іноземних мов покладено загальні (інструментальні, міжособистісні, системні) та спеціальні компетенції [1]. Як зазначено (В. Г. Кремень, М. Ф. Степко, Я. Я. Болубаш та інші [3]), інструментальні компетенції включають (здатність розуміти і використовувати ідеї та міркування, методологічні здібності, здатність розуміти і керувати оточенням, організувати робочий час, вибудувати стратегію навчання, приймати рішення і вирішувати проблеми); технологічні уміння (уміння, пов'язані з використанням техніки, комп'ютерні навички та здібності інформаційного управління); лінгвістичні уміння; комунікативні компетенції.

Конкретизований набір включає:

- 1) здатність до аналізу та синтезу;
- 2) уміння організувати і планувати;
- 3) базові загальні знання;
- 4) базові знання з професії;
- 5) комунікативні навички з рідної мови;
- 6) елементарні комп'ютерні навички;
- 7) навички оперування інформацією (здатність

отримувати та аналізувати інформацію з різних джерел);

- 8) здатність вирішувати проблеми;
- 9) здатність приймати рішення.

Міжособистісні – індивідуальні здібності, пов'язані з умінням виражати почуття і формувати стосунки, з критичним осмисленням і здатністю до самокритики, а також соціальні навички, пов'язані з процесами соціальної взаємодії і співпраці, умінням працювати в групах, брати соціальні та етичні зобов'язання. Комплекс міжособистісних навичок включає:

- 1) здатність до критики та самокритики;
- 2) здатність працювати в команді;
- 3) міжособистісні навички;
- 4) здатність працювати в міждисциплінарній команді;

5) здатність співпрацювати з експертами в інших предметних областях;

6) здатність сприймати різноманітність та міжкультурні відмінності;

7) здатність працювати в міжнародному контексті;

8) прихильність до етичних цінностей.

Системні – поєднання розуміння, відношення та знання, що дозволять сприймати співвідношення частин цілого одна з одною та оцінювати місце кожного з компонентів у системі, здатність планувати зміни з метою удосконалення системи та конструювати нові системи. Системні компетенції потребують засвоєння інструментальних та базових як підґрунтя. Вони охоплюють:

- 1) здатність застосовувати знання на практиці;
- 2) дослідницькі здібності;
- 3) здібність до навчання;
- 4) здатність адаптуватися до нових ситуацій;
- 5) здатність генерування нових ідей (творчості);
- 6) здатність до лідерства;
- 7) розуміння культур та звичаїв інших країн;
- 8) здатність працювати автономно;
- 9) здатність до розробки проектів та керування

ними;

- 10) здатність до ініціативи і підприємництва;
- 11) відповідальність за якість;
- 12) прагнення до успіху.

До спеціальних предметних компетенцій віднесено:

- 1) здатність демонструвати знання основ та історії дисципліни;
- 2) здатність логічно і послідовно викладати власні знання;
- 3) здатність вникати в контекст (чіткого осмислення) нової інформації та давати її тлумачення;
- 4) уміння демонструвати розуміння загальної структури дисципліни і зв'язок між її розділами;
- 5) здатність розуміти і використовувати методи критичного аналізу і розвитку теорій;

6) здатність правильно використовувати методи і техніку дисципліни;

7) здатність оцінювати якість досліджень у певній предметній галузі;

8) здатність розуміти результати спостережень та експериментальних способів перевірки наукових теорій [3, с. 156-157].

Розвитку даних компетенцій підпорядковано навчально-виховний процес в умовах вищих навчальних закладів.

Виокремлені нами механізми рольової перспективи в стратегії підвищення якості фахової підготовки майбутніх учителів іноземних мов (перспективне планування, потреба в самореалізації та самоактуалізації, емпатія, пізнавальний інтерес, креативність, рефлексія, створення еталону професійного образу сучасного вчителя іноземних мов) передбачають залучення студентів до різних видів рольової діяльності в навчальному процесі, самостійній роботі з оволодіння педагогічним знанням, педагогічній практиці квазіп-

професійній діяльності за допомогою рольових ситуацій, що моделюють педагогічну реальність.

У ході розроблення експериментальної моделі рольової перспективи як стратегії підвищення якісної педагогічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов ми керувалися тим, що вагому роль у професійному становленні студентів відіграє процес цілепокладання.

Слід за О. Чашечніковою нами виокремлено такі етапи цілепокладання, як-от: 1) формулювання мети й завдань викладачем, постійне керування тим, як студент просувається до мети (інакше діяльність студентів гальмується й може навіть припинитися); 2) окреслення мети й завдань зовні та прийняття їх студентом, наслідок – підвищення рівня самостійності в процесі просування до мети; 3) самостійний вибір мети, завдань; зменшення зовнішнього керівництва; 4) визначення послідовності цілей, яких він прагне досягти, здатність після досягнення конкретної мети переходити до нових цілей; 5) перехід гнучких, перспективних, творчих цілей і завдань.

В організації навчально-виховного процесу передбачено суб'єкт-суб'єктну діяльність викладача і студента.

Взаємодія в процесі педагогічної підготовки слугує важливим інструментом реалізації суб'єкт-суб'єктних взаємин у системі «викладач – студенти» і делегування студентові суб'єктної позиції як у діяльності, так і в процесі професійного розвитку. У педагогічній підготовці, побудованій на педагогічній взаємодії її учасників, відбувається поступовий перехід від передання зразків педагогічної діяльності на рівні теоретичних положень, рекомендацій та інструкцій до визнання провідної ролі внутрішніх факторів професійного становлення майбутніх учителів іноземних мов, від їх інформування мислєдіяльнісного змісту освіти до ціннісно-сміслових утворень особистості.

Структурування навчальної інформації й методичне забезпечення, які використовуються в традиційній університетській практиці вивчення педагогічних дисциплін, не містить діяльності засвоєння, без чого важко оволодіти предметним змістом дисциплін, що вивчаються, забезпечити широту кругозору, здатність застосовувати педагогічну теорію для вирішення актуальних проблем педагогічної практики. Значні можливості в цьому плані містить принцип рольової перспективи, який створює умови для залучення кожного студента в активну діяльність і спілкування. Включення діяльності засвоєння в процесуальний або дидактичний блок методичного забезпечення навчальних матеріалів з педагогічних дисциплін підвищує їхню розвивальну й формувальну роль у професійному становленні студентів. У рольовій діяльності її учасники обмінюються своїми думками, діями, досягненнями, впливаючи один на одного. У змодельованих педагогічних ситуаціях діяльність має загальну структуру, компоненти, які взаємодіють між собою, забезпечують результативність педагогічної підготовки й

досягнення проєктованих навчальних цілей. Структура діяльності передбачає наявність у ній як об'єктивних властивостей (предметності, цілеспрямованості), так і відбиття внутрішніх станів студента (мотивації, потреб, інтересів, відносин). У процесі реалізації принципу рольової перспективи створюються умови більш повної структури діяльності: мотив – ціль – дії – способи – операції – процес – результат (О. Леонтьєв).

Моделювання системи на принципі рольової перспективи носить у собі певний виховний і розвивальний потенціал педагогічної підготовки студентів. Робота з «образом» системи педагогічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов, що розвивається за своїми законами, відкриває спосіб пошуку нової теоретичної основи, якою може виступати принцип рольової перспективи. Реалізація цього принципу допомагає отримати більш виразні уявлення про її якісний і кількісний стан.

Важливим структурним елементом моделі є оцінний компонент. У традиційних освітніх стандартах навчальні досягнення оцінювали переважно за когнітивним компонентом, тобто акцентували на сукупності знань, умінь і навичок, якими оволоділи студенти в процесі вивчення програмного матеріалу. Особистісно орієнтована спрямованість педагогічної підготовки зумовила необхідність не обмежуватися аналізом та оцінюванням отриманих знань, умінь і навичок студентів, що окреслені в навчальних програмах їх підготовки. Результатом стає динаміка підвищення рівня педагогічного професіоналізму майбутніх учителів іноземних мов – продукту педагогічної підготовки студентів. З огляду на різні стартові можливості студентів та на право кожного з них обирати індивідуальні темпи і траєкторію розвитку, як проєктований результат були виокремлені критерії рівнів педагогічного професіоналізму (потреба в компетентному розв'язанні навчальних завдань; прагнення до самовдосконалення і професійного саморозвитку; педагогічна взаємодія, співробітництво і співтворчість, рольові, імітаційно-ігрові дії, емоційність та взаєморозуміння; допитливість, активність, потреба в новій інформації; здатність бачити проблему, ухвалювати рішення, нестандартність дій, ініціатива й відповідальність; винахідливість, оригінальність мислення, креативність дій; успішність, навчальні досягнення).

Висновки. Отже, запропонована модель відкриває можливість майбутнім учителям іноземних мов постійно поглиблювати професійно-теоретичний та практичний рівень знань; дає можливість сформувати їх професійні якості в процесі рольової діяльності в разі їх максимальної активності, докладання ними зусиль до досягнення рольової перспективи та роботи над собою.

Структурна модель допомагає досягнути проєктованих цілей формування професійного образу сучасного педагога й передбачає:

1) окреслення рольової перспективи як стратегії

підвищення якісної філологічної підготовки майбутніх учителів іноземних мов (професійне зростання кожного студента й формування готовності до творчого розв'язання педагогічних проблем);

2) конкретизацію навчальних задач, що розкривають зміст рольової перспективи й визначають форми, методи та засоби її досягнення;

3) структурування адекватного меті й завданням змісту, що розкриває основи філологічних наук та ха-

раактер педагогічної діяльності, труднощі й переваги педагогічної професії, вибір методів і прийомів, форм та засобів досягнення рольової перспективи як стратегії підвищення якісної підготовки майбутніх учителів іноземних мов;

4) послідовність досягнення очікуваних мети й завдань, прагнення студентів до досягнення конкретної мети та перехід до нових перспектив професійного росту майбутніх учителів іноземних мов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абакумова И. В. Смыслоцентризм в педагогике: новое понимание дидактических методов / И. В. Абакумова, П. Н. Ермаков, И. А. Рудакова. — Ростов н/Д: Изд-во РГУ, 2006. — 167 с.

2. Великий енциклопедичний словник / [за ред. О. Прохорова]. — К.: Генеза, 1991. — 495 с.

3. Вища освіта України і Болонський процес: Навчальний посібник / За редакцією В. Г. Кременя. Авторський колектив: М. Ф. Степко, Я. Я. Болюбаш, В. Д. Шинкарук, В. В. Грубінко, // Бабін. — Тернопіль: Навчальна книга — Богдан, 2004 — 384 с.

4. Дахін А. Педагогічний моніторинг: концепція й застосування / А. Дахін // Відкритий урок: розробки,

технології, досвід. — 2008. — № 9. — С. 57—58.

5. Кузин А. Ф. Диссертация. Методика написания. Правила оформления. Порядок защиты / А. Ф. Кузин. — М.: Ось—89, 2000. — 304 с.

6. Маслов В. Моделирование у теоретической деятельности в педагогике / В. Маслов // Післядипломна освіта в Україні. — 2008. — № 1. — С. 1—9.

7. Теория содержания общего среднего образования и пути ее построения. — М.: НИИ ОП АПН СССР, 1978. — 108 с.

8. Штофф В. А. Моделирование и философия / В. А. Штофф. — М. — Л.: Наука, 1966. — 301 с.

REFERENCES

1. Abakumova I.V. Sense and Centrism in Pedagogy: New Understanding of Didactic Methods/ I.V. Abakumova, P.N. Yermakov, I.A. Rudakova. — Rostov-on-Don: Publishing House RSU, 2006. — 167p.

2. The Great Encyclopedic Dictionary/ [edited by O. Prohorova]. — K.: Heneza, 1991. — 495p.

3. The Higher Education in Ukraine and Bologna Process: Educational Book/ Edited by V.G. Kremen. The Group of Authors: M.F. Stepko, Y.Y. Bolubash, V.D.Shinkaruk, V.V. Grubinko, // Babin. - Ternopil: Educational Book — Bogdan, 2004 — 384p.

4. Dahin A. Pedagogical Monitoring: Conception and Application/ A. Dahin // Open Class: Elaborations,

Technologies, Experience. — 2008. - №9. — P. 57-58.

5. Kuzin A.F. Dissertation. Methods of Writing. Rules of Arrangement. Procedure of Protection/ A.F. Kuzin. — M.: Os — 89, 2000. — 304 p.

6. Maslov V. Modeling in Theoretical Activity in Pedagogy/ V. Maslov// Postgraduate Education in Ukraine. -2008. - №1. — P. 1-9.

7. The Theory of the General Secondary Education Contents and Ways of its Constructing. — M.: SRI OP APS SSSR, 1978. — 108p.

8. Shtoff V.A. Modeling and Philosophy/ V.A. Shtoff. — M. — L.: Science, 1966. — 301 p.

Т. М. Яблонская

МОДЕЛИРОВАНИЕ КАК ОСНОВНОЙ МЕТОД ИЗУЧЕНИЯ РЕСУРСОВ ПОВЫШЕНИЯ КАЧЕСТВА ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ В СИСТЕМЕ УНИВЕРСИТЕТСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ

В статье определена сущность процесса моделирования как основного метода повышения качества педагогической подготовки будущих учителей иностранных языков. Показано, что модернизация педагогической и профессиональной подготовки соответственно к усложнению их функций обуславливает необходимость моделирования деятельности студентов на основе новых подходов и принципов.

Ключевые слова: моделирование, повышение качества подготовки, ролевая перспектива, модель подготовки специалиста, компетентность компетенции.

T. M. Yablons'ka

MODELING AS THE MAIN METHOD OF FUTURE TEACHERS-PHILOLOGISTS' TRAINING QUALITY RAISING RECOURCES LEARNING IN THE SYSTEM OF UNIVERSITY EDUCATION

The essence of the modeling process as the main method of future teachers-philologists' training quality raising is defined in the article. It is shown that modernization of future teachers-philologists' pedagogical and professional training corresponding to their functions complication stipulates the students' necessity activity modeling on the base of new approaches and principles. Recently the research practice of educational systems modeling, processes, phenomena for

their effective studying are applied to. Modeling in theoretical research assists the construction of the new, which doesn't exist in teaching practice. On the base of real processes, taking into consideration the tendencies to the development, the key ideas conduct the imaginary composing or exactly the state of analyzed system and ways for its optimization are modeled. Modernization of students philological training corresponding to the functions teaching practice complication stipulates necessity of pedagogical activity modeling on the base of new approaches and principles, structuring of pedagogical knowledge in the form of role situations, using of role perspective non-standard technologies in realization of the strategy of this training quality raising and effectiveness of future teachers-philologists' professional development training. The structural model helps to achieve the predicted aims of modern teacher's professional image formation and predicts:

1)the underlining of the role perspective as the strategy of future teachers-philologists' philological training quality raising (each student's professional development and formation readiness to the educational problems creative solving);

2) teaching tasks concretization which discover the contents of the role perspective and define the forms, methods and ways of its achievement;

3)structuring adequate to the purpose and tasks contents, which discovers the bases of philological sciences and the character of pedagogical activity, problems and merits of pedagogical profession, choosing of methods, forms and ways of the role perspective achievement as the strategy of future teachers-philologists' training quality raising;

4)the subsequence of the expected purpose and tasks achievement, students' aspiration to the achievement of the concrete purpose and transition to the new perspectives of future teachers-philologists' professional development.

Keywords: modeling, training quality raising, role perspective, model of specialist's training, competence of competency.

Подано до редакції 25.12.2013
